

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Нашим претплатницима.

Данашњим бројем наш лист за-
лази у последњу четврт године, а
сем тога услед ускорог састављања
општинског буџета за идућу годину
морамо пре тога показати стваран
општински приход на општинске но-
вине за ову годину.

С тога молимо све наше претпла-
тнике, који нису још положили прет-
плату за ову годину, да је изволе
положити.

Претплата се предаје на призна-
ницу одговорног уредника разноса-
чима листа или уредништву у згради
општинског суда, а претплатници из
унутрашњости могу је положити на
пошти.

Уредништво.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
20 августа 1902 год.

Председавао председник београдске општине г. Милован
Р. Маринковић. Од одборника били г. г. Јанаћ Костанти-
новић, Михајло М. Ђорђевић, Урош Благојевић, Дамјан
Стојковић, Никола И. Дмитријевић, Милан Димаћ, Др.
Јован Данић, Св. Јанковић, Лазар М. Матић, М. О. Пе-
тровић, Коста Теодосијевић, В. С. Живковић, Ј. Смедер-
евац, Ђорђе Н. Петроваћ, Др. М. Леко, Р. Драговић,
К. Н. Лазаревић, М. Павловић, Д. Ђ. Миловановић, М.
Штрбић и С. Азријел.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Пошто је констатовано да је у данашњу
седницу дошао довољан број одборника, пред-
седник је отворио седницу и позвао новоизабрате
а још незаклете одборнике г. г. Милана Павло-
вића и Др. Јована Данића и одборничког заме-
ника г. Лазара М. Матића, да положе заклетву
на одборничку дужност и исту приме у смислу
чл. 106 зак. о општинама, што су ови и учинили.

Пошто је протопрезвитер града Београда
г. Милутин Стокић примио заклетву од имено-
ване господе одборника, — одбор је примио к
знању ово полагање заклетве.

II

Прочитан је записник одлука седнице др-
жане тринаестог августа тек. године и примљен
без измена.

III

Одборник г. Ђорђе Н. Пешировић нема шта
да примети на прочитани записник али има да
изјави следеће: У прошлој седници кад је по-
кренуто од стране одборника г. Раденка Драго-
вића питање о квалификацији појединих општ.
чиновника и сам је узео учешће у томе питању
и за пример, да у општинској служби има
чиновника, који су осуђивани као државни чи-
новници и као такви из државне службе отпу-
штени навео је једног извршитеља, чијег се имена
моментално није могао сетити, и кад је пред-
седник неодложно тражио да именује те општ.
чиновнике казао је: Михајло Петровић, због чега
га је исти већ и тужио полиц. власти, али и
ако том приликом није циљао на ову личност
сад остаје при томе, јер је и о њој прибавио
податке. Извршитељ кога је хтео раније да по-
мене зове се Аврам Поповић. Он је 9. пр. месеца
наплатио по забрани С.М. 8665/902 једну меницу
врачарске штетионице и до ономад наплаћену
суму није предао поменутом заводу, а сумња
да ју је и до данас предао.

Пре неколико дана опио се је тако, да је
трипута једним трамвајем, спавајући, пренесен
кроз варош, док га најзад нису пробудили кондук-
тери. Ово зна секретар судског одељења.

Даље исти уцеђује повериоце, пре него
приступи наплати каквог његовог потраживања.
Прво тражи да му дотични поверилац потпише
меницу па да онда узима у рад његов предмет.
То зна кмет г. Коста Симић. Сем тога он је
тангијему коју је од општине по једном пред-
мету имао да добије наплатио од повериоца.

Протестује противу тога што се у оп-
штинској служби оваки чиновници држе.

Председник изјављује, да ће по овој пред-
ставу одборника г. Петровића учинити извиђај
и урадити шта је потребно, а одбор о томе
известити.

Одборник г. Урош Благојевић хоће да каже
неколико речи о дужностима одбора, како их он
схвата као одборник. Неће тиме да даје никоме
лекције. Ствар је у овоме: На дневном реду
данашње седнице налазе се предмети, који се
пред одбор износе од пре пет месеци па до данас
још нису решени. Сви ми знамо да когод има
какву ствар код власти жели, да му се иста што
скорије сврши, да би знао на чему је, јер му с том
ствари може бити стоје у вези и друге ствари,
које не може без ове свршити. Људи чији се
предмети од толиког времена повлаче на дневном
реду питају нас после сваке седнице, је ли њихов
предмет решен или не. Тако он лично извесним
лицама не зна шта ће више да одговара.

Према томе налази да одбор не врши своју
дужност како треба кад за толико време не
решава поједине ствари. Желео би да се пред-
мети који су изнесени одбору на решење што
је могуће пре сврше а сем тога да се одборни-

цима даде прилика, да о појединим предметима
могу колико је потребно говорити, јер се у
прошлој седници није могло о стварима које су
одборници г. г. Драговић и Цинцар-Јанковић
покренули довољно говорити само с тога што
се је хитало да се пређе на дневни ред због
предмета, који су се имали према истом реша-
вати.

Да би се све то постигло предлаже да одбор
од сада док се предмети, који су на дневном
реду не посвршавају држи неколико ванредних
седница или, да се у седницама дуже задржава,
а да се за то време предлози одборника примају
и о њима већа на крају седница.

Председник на ову изјаву одборника г. Бла-
гојевића изјављује да је иста управљена на
одбор а да он пак има да изјави, да је доиста
за одбор па и суд незгодно што се решавање
предмета који у надлежност одбора спадају су-
више одуговлачи.

Што се тиче предлога и питања одборника
до сада је практиковано, да су одборници давали
своје предлоге и упућивали питања на председ-
ништво пре преласка на дневни ред. Да ли ће
се таква пракса и даље задржати или усвојити
предлог одборника г. Благојевића, то има да
одлучи одбор својим решењем.

Одборник г. Др. Јован Данић налази да је
одборник г. Петровић оно што је данас одбору
саопштио требао да саопшти председништву и
да тражи, да се то извиди и уради што је по-
ребно па тек ако председништво то не би ура-
дило, да учини протест пред одбором.

Одборник г. Јован Смедеревац слаже се са
одборником г. Данићем налазећи да је умесна
представка одборника г. Петровића, али да ју
је требало учинити председништву. Слаже се
потпуно са гледиштем одборника г. Благојевића
и предлаже, да се од сада па док се не посвр-
шавају предмети, који су на дневном реду држе
сваки дан седнице, па пошто се ови предмети
посвршавају, онда ће бити мање предмета на
дневном реду те ће се услед тога моћи више
да говори по питањима и предлозима одборника.

Одборник г. Урош Благојевић жели да се
његов говор не разуме погрешно, као да је он
истим хтео, да се питања и предлози не чине
пред одбором.

На против он је тиме хтео да се предмети
који су на данашњем дневном реду што пре
посвршавају како би се баш по тим предлозима
и питањима одборника могло што више већати,
јер налази, да су исти важни и да преко њих
не треба олако прелазити.

Одборник г. Ђорђе Пешировић, изјављује, да
ће он ако му се не допусти да у одбору чини
ове представке писати о тим стварима у но-
винама.

Одборник г. Др. Јован Данић, изјављује,
да он оним што је рекао није мислио, да спре-

нава одборника г. Петровића у чијењу ових представака, већ је само изјавио своје мишљење како би исте ваљало давати, да би се брже свршавали предмети, који су на дневном реду.

Одборник г. Радењко Драговић и сам није за обилажење дневног реда, али се мора допустити, да се чине предлози и питања, јер су то врло важне ствари.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се од сада док се предмети који су на данашњем дневном реду не посвршавају држе одборске седнице сваки други дан почев у 5 часова по подне.

IV

По прочитању решења општинског суда од 14 августа тек. год. Абр. 7437 о одређеној цени хлеба за другу половину месеца августа тек. године, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење општ. суда.

V

По прочитању акта управе града Београда и њених одељака Абр. 7468, 7469, 7508, 7541, 7549 и 7595, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и сиротног имовног стања: Прока Чекеревац, овд. сензал, Петар Марјановић, овд., Марија жена Петра Марјановића, овд., да су му непознати: Павле Николић, тишлерски калфа, Христина Бутковић, овд., Димитрије Вуловић, каменорезац, Магдалена жена Ђорђа Радојевића, разносача новина, Љубомир Нешиковић, зидарски раденик, Спасоје Николић, млекацијски момак, Маринко Ђорђевић, опанчар, Драгић Вукосављевић и Владимир Петровић, опанчарске калфе, да су доброг владања и средњег имовног стања: Ђорђе Стојановић, служитељ, Коста Марјановић, рабација, Видоје Алексић, овд. ковач, Аврам Трајковић, овд. млекација и Ђирил Милић, суплент гимназије, и да је

доброг владања и доброг имовног стања Драгутин Тодоровић, овд. кафеџија.

VI

Председник износи одбору на мишљење молбе: Васе П. Поповића, жељез. службеника и Косте Марковића, тргов. помоћника, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби Ст.Бр. 2782 и 2799, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

VII

По прочитању акта грађев. одељења Абр. 7335, — одбор је решио:

Одобрава се Миливоју Јовановићу, општ. инжињеру, тридесетодневно осуство од дужности, ради поправке здравља, које ће му се рачунати од дана кад га буде употребио.

VIII

Председник извештава одбор, да је општ. суд за набаву две хиљаде и осам стотина кубних метара дрва за општ. потребу расписао био оферталну лицитацију. Да су општинском суду на дан 16 ов. м. поднели оферте г. г. Лука Ђеловић и Мирковић и Лучић, овд. дрвар. трговци, којима нуде општини горњу количину дрва прве класе по следећим ценама и то: г. Лука Ђеловић по осам динара од кубног метра а ако општина не би наплатила трошарину онда у толико јевтиније; а Мирковић и Лучић по седам динара и шесет пара дин. у сребру од кубног метра под прописаним условима.

По саслушању тога и по рассмотрењу односних акта Абр. 7511, — одбор је решио:

Да се лифровање две хиљаде и осам стотина кубних метара дрва букових прве класе за огрев основних школа, општинских и трошаринских канцеларија и осталих општинских одељења уступи Мирковићу

Е, богме, то више неће бити. И — одузнем му књижицу.

На жалост ово није био и једини случај. Једна друга личност, — и она јеврејске народности, — уписана је била под бр. 76, и долазила у фебруару о. г. да промени стару књигу за нову. Старе књиге биле су без бројева, али, да бих ја лакше нашао име примаоца милостиње, направио сам одговарајући регистар. Када ми дакле ова личност дође, да јој књигу заменим, ја претурих сав регистар, али имена нигде не нађох.

— Па чија је ово књига? Ове личности нема нигде у списку — рекох ја; она и не прима издржање од општине.

— Па она и не прима издржавање, господине, него ја, — одговори он.

— Па ко ти је онда ово? упитах ја.

— Мајка, одговори он.

— Па нека дође она, па ћемо видети, одговорих ја.

— Али она не може да дође; јер је, право да кажем, умрла!

— Дакле и она умрла.

— А колико има како је умрла?

— Па има две године.

— Наопако! И ти си од то доба једнако примао издржање; за мртву матер? упитах ја. Па и ја сам болестан, господине, и зато су ми давали да примамам место матере.

— Болесни иду у болницу, а не примају издржање за мртве — одговорих ја; и узех му књижицу.

и Лучићу, овд. трговцима, по цену од седам динара и шесет пара динарских у сребру од кубног метра под прописаним условима чија тачка четврта да гласи: Дрва морају бити здрава, млада у облицима највише једна петина а остало у цепалицама. Да не смеју бити тања од дванаест ни дебља од двадесет сантиметра у пречнику; да су сечена зими у 1901|1902 години, да не смеју бити трула, водоплавна и чворновата (пањеви). Морају бити правилно сложена између коља — без крстова — тако да сура од суре мора бити удаљена ⁽¹⁾² пола метра, да би се између њих могло проћи ради комисијског прегледа и мерења.

ПОД НАЈВИШОМ ЗАШТИТОМ
ЊИХОВИХ ВЕЛИЧАНСТАВА

КРАЉА АЛЕКСАНДРА I. И КРАЉИЦЕ ДРАГЕ

ПРОГРАМ РАДА ДРУШТВА ЗА ЧУВАЊЕ НАРОДНОГА ЗДРАВЉА

У програм друштва улазе, као битна, ова четири поља за рад: 1. поправка здравствених прилика у народу; 2. сузбијање заразних болести; 3. негововање породиља и мале деце, и 4. поуке о првој помоћи и о негововању б. лесника.

А. Поправка здравствених прилика.

Радећи на поправци здравствених прилика у народу, друштво мора имати на уму: 1. стан, 2. воду, 3. храну, 4. одело и телесну чистоту и 5. физичко васпитање омладине.

I. Стан.

Радам на поправци станова имају се уредити две ствари: а. да се поправљају садашњи станови, и б. да се свет правилно упућује, како да подиже нове станове.

После је овај „болесник“ тражио да се даде њему издржавање материно; али је као симулант одбијен, и данас продаје погачице улицом — уверен сам — на већу корист и себи и друштву.

* * *

Око половине марта месеца прочуло се већ свуда, да је постављен нов стараоц за сиротињу. И тако ја постадох важна хришћанска личност; јер ми се почеше обраћати и за малу децу *оштинску*: да их дајем на негу и чување. Тако, једног дана, дође мени један човек, и рече ми:

— Господине, моја је жена скоро родила, а ја сам човек сиромах, па бих вас молио да ми дате једно општинско дете на чување.

И жао ми је и мило ми је што сад нема; али, чим се које дете нађе, даћу ти га, брате, па га добро чувај. Но сад ми само кажи где седиш и како ти је име: те да те нађем, кад ми затражаш.

Он ми рече где седи и ја забележих. И мишљах да је с тим свршено, кад он оиет поче да моли и да богоради: да никако не чиним друкче, већ да му дам дете.

— Па даћу вам, рекао сам, даћу вам прво дете које се буде нашло. А сад збогом, јер имам много посла, рекох ја.

— Збогом, рече он, и показа ми два прета. Имаћеш два лептирка, господине, ако ми даш дете, рече он при поласку.

Шта велиш? — упитах га ја.

— Рекох, имаћете од мене зато два лептира, а то су две банке, ако ми дате дете, — одговори он — објашњавајући ми.

Поговор сиротињској књижици ГРАДА БЕОГРАДА

* * *

Издата је строга наредба да сваки само лично може доћи да прима издржање. Једнога дана у месецу фебруару о. г. долази један дечко и доноси књигу бр. 147 да прими милостињу. По народности дечко овај беше Јеврејин.

Зашто си ти, пријатељу, дошао? — упитах га ја.

— Да примим милостињу за матер, — одговори он.

— А зашто мати није дошла сама? зар не зна она да свако мора лично доћи да прими милостињу?

— Ама, господине, моја је мати болесна, па не може да дође.

— А је ли много болесна? упитах.

— Није много, али лежи,.... одговори он.

— Онда ћемо сад послати за њу кола, па нека дође на колима, — рекох ја.

— Али, господине, не може она никако да дође, — одговори он.

— А зашто никако? — упитах ја зачуђено.

— Па она је умрла,....

— Ето ти га сад! Па ти рече да је само мало болесна?.. А кад је умрла?

— Па одавно.

— Па кад то одавно?

— Па има два три месеца — одговори он.

— Па то значи, да си ти тако млад, здрав и читав, примао милостињу за мртву матер?..

а. Поправка садашњих станова.

1. Друштво ће радити на томе, да се место пенџерлија, где их још има, унесе стаклени прозори се поправком оријентације.

2. Сви ће чланови бити обавезни, да периодично крече своје станове, и претиходе примером нечлановима.

У исто време друштво ће дејствовати да полицијска власт не допусти усељавање кираџија у станове пре него се они добро не окрече и по потреби дезинфикују.

3. Друштво ће радити на томе да се у свима кућама направи под од дасака а где се то баш не може, радиће да се простиру асуре бар зими по собама, које се морају сваки дан ветрити.

4. Сви ће чланови бити обавезни да унесу у своје домове кревете и сламњаче; друштво ће радити да се у све куће унесе рубље домаће производње.

5. Друштво ће саставити за сваки крај најпрактичнију собну цех према материјалним приликама тога краја; радиће да се постуино избацују лимене цехи, учехи народ како треба да проветрава просторије за становање.

6. Друштво ће радити, да се избаци данашња лампа без стакла, и упућиваће дућанџије, да продају јевтине и корисне лампе.

7. Друштво ће настојавати да се у собе за станове унесу пљуваонице.

8. Друштво ће обучавати свет, како ће правилно размести и употребљавати поједина одељења у кући и споредне зграде у дворишту, како по селима тако и по градовима.

9. Друштво ће живио на томе радити, да свака сеоска кућа направи њужник.

б. Подизање нових зграда.

10. Друштво ће израдити угледне планове кућа за поједине кројеве, према материјалним и месним приликама; те

ће планове давати члановима друштва бесплатно на извршење.

II. Вода.

1. Друштво ће поправити садашње бунаре, изворе и чесме и осигураваће их од загађивања.

2. Тражиће добре цијаће воде у местима где је нема, подизаће нове бунаре, студенце и водове.

3. Затвараће све рђаве воде, где је то могуће.

III. Храна.**а. Хлеб.**

1. Друштво ће прикупити из свију крајева Србије податке о хлебу.

2. Сузбијаће усмено и писмено укорењене предрасуде у исхрани.

3. Настојаваће, да се свуда, где је могуће, узима за хлеб пшеница или бар наполица, а где се једе кукурузно брашно, ту да се једе добро печена проја, а мање качамак; исто ће тако поучавати народ, да за хлеб треба употребљавати само здраво зрно.

4. Радећи на томе, да сваки добро очисти зрно од уродице и уметице, стицаће у везу са земљорадничким задругама, које могу учинити, да сваки земљоделац лако овеје своје жишје.

5. Учиће сеоске домаћице, како треба месити хлеб, поглавито преко примерних домаћица.

6. Учиће народ како треба пећи хлеб; радиће да се избаце препуље; подизаће, где су месне прилике подесне, заједничке пећи за хлеб; у раштрканим местима правиће угледне, јевтине домаће пећи за хлеб, по угледу на пећи железничких стражара.

б. Бели смок.

7. Утицаће поглавито преко примерних домаћица, да се што више израђује и употребљава бели смок.

8. Сеоске ће домаћице непосредно поучавати, како се што боље израђује и одржава бели смок.

в. Оставе и зимнице.

9. Друштво ће радити у споразуму са примерним домаћицама, да се оставе за зиму обилније израђују.

10. Преко примерних домаћица поучаваће сеоске женскиње како се сирава пе-клез, суши воће, и како се припрема и чува зимница у ошште.

г. Кувано јело.

11. Друштво ће радити и преко примерних домаћица, очигледно ће поучавати сеоске женскиње, како се справљају најпростија здрава, укусна, мрсна и посна јела, у разна годишња времена.

д. Поврће.

12. Преко вредних друштвених чланова настојаваће у народу и очигледним ће начином народ поучавати, да што обилније гаји поврће.

ђ. Посуђе.

13. Настојаваће, да народ што више набавља здраво, подесно посуђе, које треба у сваку кућу да се унесе у довољној количини, а радиће да се избаци из употребе шкољиво посуђе; обраћаће пажњу народу на ширење заразних болести посуђем.

14. Наши домаћи произвођачи посуђа за сељаке — грнчари — упућиваће се, како ће израђивати практично и здраво посуђе.

15. Доброј сиромашној деци у школи поклањаће о исцрпљиву корисно угледно посуђе за кућу.

е. Алкохол.

16. Друштво ће радити на сузбијању злоупотребе алкохолних пића, преко свештеника, учитеља, чланове земљорадничких задруга, школа, војске и т. д.

— Разумем, разумем али сад нећеш добити деше, одговорих ја.

— А зашто господине?

За то што је ово општинска помоћ нејакој наводчи, а није ни моја и ничија трговина са бакшишима. И одмах да одлазиш.... Па га онда избришем из списка адреса.

* * *

Неће бити без интереса да још неке ствари сличне овој последњој овде додамо. Дакле, требало је купити одело за двоје сиротне деце. Ја известим о овоме општински суд, који нареди: да се ја постарам за куповину тога одела. Одем дакле у једну радњу, која продаје гошово мушко одело.

— Мени треба, рекох, два пара одела, за два детета општинска. Немојте ми показивати ништа лукузно ни елегантно, него само добро и јако. Деца су мала од три до четири године..... Поднесоше ми неколико пари, и ја одаберем два пара.

— Пошто су ова два пара, упиташ?

— А колико ћемо, господине, ставити вама у рачун? — упита ме газда од радње.

Ја се учиним да ово не разумем, и упитам га поново:

— Не знам ја ни за какве рачуне, него кажи ти мени последњу цену за ова два пара одела.

— Газда мало покрвени, и рече ми шта коштају ова два пара одела. Ја нешто додам, а он нешто остави од цене, и тако се погодимо.

— Сад ћете направити рачун за ошштину

београдску и донећете мени у општину да оверим, па ћете новце одмах примити на каси.

— Разумем, господине, одговори газда. Учинићу све што сте рекли, али вас молим да ме извините, за ону понуду. То су знате наше шрговачке ствари...

— Знам, знам брате, али ви сви вичете на чиновнике наше, како примају мито и бакшише, а овамо их сами кварите. Ко онда на кога виче, и са којим правом? Веруј ми да није оних што нуде, врло би их мало било што примају.....

* * *

Један квартал чини овако саслушање које шаље суду општине београдске на даљи поступак.

— „Рађено 16 Августа 1902 г. у кварту Н. Н.

— Преста кварту данас Јана удова пок. Симе Николића, бив. надничара, из села Старог Влаха(?) — па изјави:

— Родом сам из Старе Србије, у Србији прешла сам пре годину дана и у селу Старом Влаху(?) удала се за Симу Николића, надничара, који је умро пре четири и више месеци и сарањен у селу Старом Влаху.(?)

Од пок. Симе затруднила сам, и пошто тамо немам нигде никог, то сам одма оставила село и дошла у Крагујевац, где сам служила месец дана; па пошто сам се била приближила порођају, то пре два месеца дођем у Београд и служила сам код г. Стеве Вукомановића, пешад. капетана, који ме је пре месец дана упутио у болницу „Краљице Драге“, где сам се и порођила и из болнице отпуштена.....

Услед порођаја јако сам оболела, хране немам те да дете дојим, нити могу да га одхраним; за то молим квартал да дете преда општини, те да о њему води старање, а ја морам ићи у болницу на лечење.

Неписмена и т. д.

Према овоме квартал наређује општини да дете прими и води о њему старање.“

Међутим, ова је иста Јана била код суда 12 Авг. са дететом, и казала је да је родом из Севојне, да је по смрти мужа дошла овде и породила се; али, како је сирота и нигде ништа нема, моли општину да јој узме дете на издржавање, те да она може ићи у службу. Општина јој није молбу уважила, већ јој је дала нешто новаца да прихвати себе и дете, докле не нађе службе и докле се не опорави од болести.

Како му драго, Управа града Београда и њени квартави требали би да размисле: да ли је Београд по закону дужан да издржава све оно што се из белог света у-њ стече? и, ако се овако ради, да ли ће он то моћи издржати? — Да оставимо на страну, — јер је ту споредно, што ова Јана изгледа као нека проблематична личност — довољно је било, да се дотични квартални чиновник увери: да село „Стари Влах“ и не постоји, па да одмах и види са киме има посла.

ж. Исхрана према годишњем времену и раду становништва.

17. Друштво ће живо обавештавати, усмено и писмено, да се начин исхране прилагоди годишњем времену и занимању, чувајући увек чисте верске обичаје и прописе.

IV. Одело и телесна чистота.

1. Друштво ће из свих крајева покупити податке о одевању народном.

2. Настојаће да се ношња измени где је то потребно, чувајући особине народне ношње, кад је она практична и доиста национална; обраћаће народу пажњу на боље одржавање телесне чистоће.

3. Постараће се за израду што јевтинијег материјала за нарочито одело.

4. Упућиваће домаће занатлије какве практичне измене да уводе на народном оделу, према годишњем времену.

5. Примером преко виђенијих људи из народа радиће, да се опет почне носити дуги зимски гуњ и зубун, тамо где се више не носи.

6. Преко примерних домаћица учиће сеоско женскиње, како се прави сапун код куће; радиће да сеоске жене почну прати рубље у врелој води и да га искувавају у цефу.

7. Увешће умиваонице по школама, нарочито сеоским; раздаваће сиромашној школској деци као награду о испиту чешљеве и сапун; удесиће да се деца могу у школи шишати.

8. Радиће на томе, да се по градовима подигну народна купалишта о трошку месних дружина, месних власти или приватних личности, а у већим градским школама и школска купалишта.

V. Физичко васпитање омладина.

1. Друштво ће подићи вежбаониште за физичко развијање ђака, шегрта, калфа и т. д.

2. Настојаваће да они, који се баве послом, који спречава телесно развијање, имају у празничне дане згодне народне игре, које ће бити корисне по физичко развијање њихово.

3. Бираће подесна места за летња купалишта, где има река.

4. По могућству учиће ђаке бесплатно пливању.

Б. Сузбијање заразних болести.

1. Друштво ће ширити усмено и писмено поуке о заразним болестима.

2. Поучаваће о шуме свештеницима предавањима по школама, касарнама, вечерњим курсевима и т. д., радиће да се такве поуке чују и по црквама и манастирима.

3. Спремаће своје друштвене болничаре и болничарке по грађанским и војним болницама; изашиљаће их у места, где се јави јака зараза, да раде по упућиву лекара, да врше пошребне дезинфекције и све што лекар нареди.

4. Изашиљаће лекаре о друштвеном трошку у крајеве где се појави јака зараза, као помоћ државним лекарима.

5. Према материјалној могућности, припремаће на време зграде за издвајање и лечење заразних болесника, по местима где их нема, у споразуму с грађанским санитетом.

6. Шириће мисао, да се у већим местима подижу нарочите болнице за заразне болести.

7. Шириће међу народ нарочите писмене поуке о природи и сузбијању туберкулозе.

8. Радиће на поправци јавних хигијенских прилика (кафана, меана, школа, хлебарница, апчаница, улица, и т. д.).

9. Заводиће пљувонице по свима јавним и приватним зградама, дајући упуства како се имају очистити.

10. Поучаваће народ, да туберкулозу треба благовремено лечити.

11. Радиће на подизању нарочитих завода за лечење туберкулозних болесника.

12. Раздаваће писмене поуке о сузбијању и профилакси сифилиса.

13. Помагаће државне власти у сузбијању и лечењу сифилиса и венеричних болести.

14. Сузбијаће шугу у народу, учиће народ преко свештеника, учитеља и општинских власти правилној употреби лекова противу шуге као и о искувавању рубља.

В. Неговање породиља и мале деце

I. Неговање породиља.

1. У свима радовима на неговању породиља друштво ће највише радити преко примерних домаћица.

2. Друштво ће настојати, да се бремене жене не терете тешким пословима.

3. Утицаће на њих, да за време припреме све, што им је преко потребно за порођај и за новороче; скретаће им нарочиту пажњу да пред порођај што боље очисте собу.

4. Поучаваће жене како се чувају за време бабиња.

5. Радиће да се спреми што већи број школованих бабица.

II. Неговање мале деце.

1. Највећи ће задатак бити примерним домаћицама да поучавају жене у неговању деце; друштво ће им ради тога издавати тачна, јасна упуства.

2. Друштво ће радити да мајере малу децу сваког дана купају и да спремају свуда илашнене членице; учиће их како се разумно повијају деца.

3. Поучаваће у свакој прилици жене, каква је правилна исхрана деце; радиће на шуме, да деца добивају што више млека и да се мајере науче неговој правилној припреми.

Г. Поуке о првој помоћи и о неговању болесника.

1. Друштво ће отвараати школе, у којима ће лекар држати предавања мушкитињу и женскитињу о првој помоћи у несрећним случајевима и о неговању болесника.

2. Они, који сврше ту школу, полагаће испит и добри ученици добиће и диплому.

3. Друштво ће организовати прву помоћ у несрећним случајевима по свима местима, према приликама самих места.

ПОЧАСНИ ПРЕДСЕДНИК

Архиепископ београдски и Митрополит Србије

ИНОКЕНТИЈЕ

ВЛАДАЈНИК

Никола Спасић

ПРЕДСЕДНИК

Д-р Мих. Марковић

ПОСЛОВОДЕ:

Д-р Мих. Величкиновић

Д-р Рад. Вукадиновић

Љуб. Јовановић

Бока Павловић

ПОДПРЕДСЕДНИЦИ:

Д-р М. Милићевић

Д-р Ник. Ј. Петровић

ЧЛАНОВИ ГЛАВНОГ ОДБОРА:

Драгутин Франасовић, Катарина Поповићка, Живан Живановић, Д-р Милан Јовановић-Багун, Д-р Јован Дамић, Милован Маринковић, Коста Главитић, Д-р Вој. Суботић, старији, Прота Никола Вожић, Никола Трифуновић, Бура Вајферт, Љуб. Крсмановић, Д-р Коста Николић, Стев. Турчић, Д-р Влад. Поповић, Д-р Ник. Вучетић и Др. Слоб. Рибичкић.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Председник општине београдске г. Милован Р. Маринковић имао је част да буде примљен 30 ов. м. у подне у аудијенцију од Њихових Величанства Краља и Краљице. Њихова Величанства благоволела су задржати г. Маринковића и на ручак.

О Б Ј А В А

Пошто је одбор општински у седници својој од 20 августа тек. год. решењем својим изменио тачку 4-ту услова о набавци 2800 кубних метара букових дрва прве класе, потребних за огрев основних школа, општинских и трошаринских канцеларија и осталих општинских одељења, то ће се **за набавку горње количине дрва, поново држати офертална лицитација на дан 5 септембра т. г.**

Оферти ће се примати горњега дана у 10 сати пре подне.

Кауција се полаже при подношењу оферата у 2500 динара у готовом новцу, у срп. држав. хартијама од вредности или у интабулацији на непокретном имању.

У оферту мора да је утиснута таксена марка од 10 динара према закону о таксама, иначе оферт се неће узимати у оцену.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског сваког радног дана за време канцеларијско.

Оферти се неће отвараати док понуђачи не подпишу услове.

Позивају се заинтересована лица да у овој лицитацији учествују.

Од суда општине београдске 28 августа 1902 год. АБр. 7822, у Београду.

О Г Л А С

Суд општине града Београда, према молби кобасичара овдашњих, а на предлог Управе трошаринске, решењем својим од 17 т. м. АБр. 6688, учинио је измену у тачци 7. приврем. упуства, штампаног у бр. 22. Општ. Новина за наплату трошарине на предмете у вароши, да се на производњу кобасица утрошених у вароши, узима доплата 5 пара на кило, у место 10 пара.

Ово се саопштава произвођачима ради знања.

Од Управе општин. трошарине 18 јула 1902 г. Бр. 2193.

О Б З Н А Н А

Многи београдски грађани, као и официри који приликом продаје своје стокe, не знају где и како могу добити сточне билете за исту, услед тога лутају по неколико дана по ненадлежним канцеларијама док не наиђу на ону у којој тај посао могу обавити.

С тога да би сопственици стокe што пре сточне билете добили, нека се ради објашњења обраћају кланичном одељењу општинског суда, које ће их даље упућивати где треба да исти посао сврше.

Од суда општине града Београда 6 Јула 1902 год., АБр. 6294, Београд.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА